

Instanța de fond: Judecătoria Soroca (sediul Central)
Judecătorul: Gh. Mîra,
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: A. Corcenco, D. Stănilă, I. Grosu,

Î N C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iuliana Oprea,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Palii Serghei împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Palii împotriva lui Serghei Palii cu privire la partajul bunului succesoral,

C O N S T A T Ă :

La 28 septembrie 2016 Palii Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Palii Serghei cu privire la partajarea bunului proprietate comună pe cote-părți prin scoaterea la licitație a bunului și distribuirea prețului.

În motivarea acțiunii Alexandru Palii a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 27 martie 2014, a fost declarat parțial nul certificatul de moștenitor testamentar eliberat de către notarul privat Radu Boldescu pe numele lui Palii Alexandru și a fost recunoscut lui Palii Serghei dreptul la succesiune în mărime de 1/8 din apartamentul nr. XXXXXX de pe str. XXXXXX din or. XXXXXX. La 03 iunie 2013 prin încheierea Judecătoriei Soroca, a fost numită expertiza tehnică în construcții de partajare în natură a apartamentului XXXXXX de pe str. XXXXXX, or. XXXXXX în 3 /4 și ¼. Conform raportului de expertiză nr. 106 din 21 ianuarie 2014 partajarea în natură a apartamentului în litigiu nu este posibilă și, reieșind din această situație, i-a propus pârâtului să procure partea din

apartament, însă el a refuzat, nefiind de acord nici să-i vândă lui partea sa din apartament.

Palii Alexandru consideră că în așa caz bunul proprietate comună pe cote-părți necesită a fi vândut la licitație cu distribuirea prețului către ambii proprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia.

Palii Alexandru solicită a împărți apartamentul nr. XXXXXX de pe str. XXXXXX din or. XXXXXX, proprietate comună pe cote părți a lui Palii Alexandru și Palii Serghei prin vânzarea bunului la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia și încasarea în beneficiul său a tuturor cheltuielilor judiciare.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca (sediul Central) din 22 septembrie 2017 acțiunea a fost admisă. S-a partajat bunul imobil ap. XXXXXX cu nr. cadastral XXXXXX situat în or. XXXXXX, str. XXXXXX, cu vânzarea la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei părți fiecăruia și anume lui Palii Alexandru - 7/8 din suma obținută, iar lui Palii Serghei - 1/8 din sumă. S-a încasat de la Palii Serghei în beneficiul lui Palii Alexandru cheltuielile de judecată în sumă de 3922 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că conform raportului de expertiză nr. 106 din 21 ianuarie 2014 s-a stabilit că nu este posibilă partajarea în natură a apartamentului nr. XXXXXX de pe str. XXXXXX, or. XXXXXX, iar lipsa unui numitor comun între părți privind partajul bunului imobil, impune soluția de aplicare a metodei de partajare stipulată de prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Civil și anume partajarea imobilului prin intermediul petrecerii unei licitații în cadrul căreia va fi vândut bunul imobil în litigiu, iar prețul obținut să fie distribuit între coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia, astfel lui Palii Alexandru 7/8 din suma obținută, iar lui Palii Serghei 1/8 din sumă. În partea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța a considerat suma de 6780 lei ca fiind una exagerată, dat fiind faptul că litigiul în sine nu a prezentat o complexitate sporită, din care motiv a apreciat cuantumul onorariului avocatului Belous Mihail în mărime de 3000 lei ca fiind o sumă reală, necesară și rezonabilă.

La 20 octombrie 2017, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, avocatul Boris Onică în interesele lui Palii Serghei a depus cererea de apel împotriva hotărârii și încheierii Judecătoria Soroca (sediul Central) din 22 septembrie 2017 solicitând, scutirea apelantului de la plata taxei de stat, admiterea apelului cu casarea hotărârii și încheierii instanței de fond din 22 septembrie 2017 și emiterea unei noi hotărâri prin care să se dispună efectuarea unei noi expertize de evaluare, după care să fie adoptată o hotărâre obiectivă.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2017 s-a admis solicitarea lui Palii Serghei cu privire la scutirea de la achitarea taxei de stat.(f.d.108)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2017 s-a respins cererea de apel declarată de avocatul Boris Onică în interesele lui Palii Serghei și s-au menținut hotărârea și încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 22 septembrie 2017. (f.d.117)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 13 februarie 2018, Palii Serghei a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, scutirea de la plata taxei de stat pentru examinarea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5705,30 lei. (f.d.128-131).

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată ierarhic inferioare la judecarea cauzei au încălcat și aplicat greșit normele de drept material și procedural, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, concluziile expuse în hotărâre și decizie vin în contradicție cu circumstanțele adevărate ale pricinii, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a respins apelul declarat de reprezentantul lui Palii Serghei, avocatul Boris Onica într-un mod ilegal și nefondat.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 martie 2018 a fost admisă solicitarea recurentului cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, a fost scutit Palii Serghei de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs în mărime de 461 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Palii Serghei în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care

nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc

scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Palii Serghei este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegeațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Palii Serghei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Palii Serghei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Visternicean